

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Nicolaev Ghenadie

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir, Alerguș Constantin și Moraru Petru

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Goraș Alexandr Gheorghii, născut la 23.07.1989, originar și domiciliat în s. Balatina, r-nul Glodeni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.05.2012 – 29.04.2013;

Instanța de apel: 30.05.2013 – 28.10.2015;

Instanța de recurs: 29.01.2016 – 24.05.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 29 aprilie 2013, Goraș Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 146 Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, *fapta fiind reîncadrată de pe art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.*

În conformitate cu art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei stabilite pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu condiția că în acest termen Goraș A. nu va comite noi infracțiuni.

Prin aceeași sentință Goraș Alexandr Gheorghii a fost achitat pe capătul de învinuire în baza art. 188 alin. (1) Cod penal din motivul, că fapta nu a fost săvârșită de el.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă, succesorul părții vătămate Digolari Maria, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit, că de către organul de urmărire penală Goraș Alexandr a fost pus sub învinuire pentru faptul, că la data de 22.10.2011 în jurul orei 21:30, împreună cu cunoscuții săi Vatamaniuc Ivan, Boboc Adrian și Vodovoi Octavian se aflau în preajma gospodăriei lui Vatamaniuc Ivan, amplasată la marginea satului Balatina raionul Glodeni, în direcția satului Lipovăț, raionul Glodeni, unde consumau băuturi alcoolice. Văzîndu-l în drum nu departe de ei pe locuitorul satului Balatina, Digolari Valeriu, Goraș Alexandr l-a chemat la ei, iar în procesul discuției, văzînd la acesta în mîină telefonul mobil pe care îl avea asupra sa, de model "Nokia 1208" IMEI 35827703922325/2 în valoare de 300 lei cu cartela SIM nr. 060764394 în valoare de 50 lei, a inițiat un conflict pe motiv, că la acel moment Digolari Valeriu era sunat de șeful de post al s. Balatina al CPR Glodeni, Belinschi Constantin, după ce, în scopul sustragerii bunurilor, l-a atacat pe acesta, smulgîndu-i din mîină telefonul mobil, sub pretextul, precum că Digolari Valeriu îl urmărește la indicația colaboratorului de poliție și a început să-l maltrateze, însoțind acțiunile sale de violență periculoasă pentru viața și sănătatea ultimului, prin ce i-a cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 350 lei.

În procesul atacului săvîrșit asupra lui Digolari Valeriu și în procesul maltratării acestuia, aflîndu-se sub influența băuturilor alcoolice consumate, la Goraș Alexandr a apărut intenția de a-l omorî, din care motiv, pe parcursul a circa 30 minute - 1 oră, dîndu-și seama de acțiunile sale prejudiciabile și dorind survenirea consecințelor, cu o deosebită cruzime, în mod conștient, i-a provocat multiple lovituri cu mîinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului, inclusiv în regiunea organelor vitale, cauzîndu-i ca consecință lui Digolari Valeriu vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au dus la decesul numitului Digolari Valeriu într-un timp foarte scurt după traumare.

Astfel, inculpatul Goraș Alexandr este învinuit, că a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (1) Cod penal, tîlhărie - atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Tot inculpatului Goraș Alexandr, organul de urmărire penală i-a înaintat învinuire pentru faptul că la data de 22.10.2011 în jurul orei 21.30, împreună cu cunoscuții săi Vatamaniuc Ivan, Boboc Adrian și Vodovoi Octavian se aflau în preajma gospodăriei numitului Vatamaniuc Ivan, amplasată la marginea satului Balatina raionul Glodeni, în direcția satului Lipovăț raionul Glodeni, unde consumau băuturi alcoolice. Văzîndu-l în drum nu departe de ei pe locuitorul satului Balatina, Digolari Valeriu, Goraș Alexandr l-a chemat la ei, iar în procesul discuției, văzînd la acesta în

mână telefonul mobil pe care îl avea asupra sa, de model "Nokia 1208" IMEI 35827703922325/2 cu cartela SIM nr. 060764394, a inițiat un conflict pe motiv, că la acel moment Digolari Valeriu era sunat de șeful de post al satului Balatina al CPR Glodeni Belinschi Constantin, după ce, în scopul sustragerii bunurilor, l-a atacat pe acesta, zmulgându-i din mână telefonul mobil, sub pretextul precum că Digolari Valeriu îl urmărește la indicația colaboratorului de poliție și a început să-l maltrateze, însoțind acțiunile sale de violență periculoasă pentru viața și sănătatea ultimului. În procesul atacului săvârșit asupra lui Digolari Valeriu și în procesul maltratării acestuia, la Goraș Alexandr a apărut intenția de a-l omorî.

Astfel, aflându-se sub influența băuturilor alcoolice consumate, pe parcursul a circa 30 minute - 1 oră Goraș Alexandr, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile și dorind survenirea consecințelor, în scopul omorului intenționat a lui Digolari Valeriu cu o deosebită cruzime, în mod conștient, i-a provocat multiple lovituri cu mâinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului, inclusiv în regiunea organelor vitale, amenințându-i concomitent pe cei prezenți, pentru ca aceștia să nu se implice în cele întâmplate, cauzându-i ca consecință numitului Digolari Valeriu vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au dus la decesul numitului Digolari Valeriu într-un timp foarte scurt după traumare.

Astfel, inculpatul Goraș Alexandr este învinuit, că a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod Penal, omorul intenționat a unei persoane săvârșit cu deosebită cruzime.

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată a declarat apel procurorul, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 17 ani închisoare și în baza art. 188 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare. În corespundere cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsa definitivă inculpatului Goraș A. - 20 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a indicat, că deși sunt divergențe esențiale în declarațiile martorilor oculari ai conflictului, care a avut loc dintre Goraș Alexandr și Digolari Valeriu, instanța de fond în motivarea hotărârii, face o simplă referire la declarațiile martorilor Vodovoi Octavian, Boboc Adrian și Vatamaniuc Ivan, care au fost date de către aceștia la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești a cauzei, fără a face o analiză a acestora.

Apelantul a subliniat, că instanța de fond doar a trecut în revistă și declarațiile martorului Negru Vadim, dar ca și în cazul martorilor Vodovoi Octavian, Boboc Adrian și Digolari Valeriu, a omis să ofere o analiză a acestor declarații și să specifice care dintre ele au forță probatorie și care urmează a fi apreciate critic.

A mai invocat apelantul, că în ce privește episodul învinuirii inculpatului Goraș Alexandr în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a interpretat în mod succint și eronat probele acumulate, contrazicându-se în unele dintre concluziile sale.

Acuzatorul de stat și-a expus considerentele, că instanța de fond a făcut o trimitere nereușită la prevederile art. 389 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, conform cărora, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, sau în mod exclusiv sau în principial, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor, deoarece declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția, că la urmărirea penală a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul, sau că martorul a fost audiat în condițiile art. art. 109, 110 Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

A mai indicat apelantul, că la adoptarea hotărârii instanța de fond urma să ia în considerație și faptul, că martorii principali în prezenta cauză penală Negru Vadim, Boboc Adrian, Vodovoi Adrian și Vatamaniuc Ivan sunt buni cunoscuți și prieteni cu inculpatul și care prin diferite modalități au încercat să-i amelioreze acestuia situația în prezenta cauză penală, întru evitarea răspunderii.

Astfel, acuzatorul a considerat că probele acumulate de către acuzator în ce privește învinuirea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (1) Cod penal, poartă un caracter pertinent și concludent și acestea dovedesc pe deplin vinovăția lui Goraș A. în săvârșirea infracțiunii imputate.

Referitor la învinuirea în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, apelantul a considerat, că instanța de fond nemotivat a ajuns la concluzia, că omorul lui Digolari Valeriu a avut loc în stare de afect.

În acest sens apelantul a menționat că potrivit raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 21 s - 2013 Goraș Alexandr a fost declarat responsabil la momentul săvârșirii infracțiunii. Totodată concluziile psihologului din raport sunt neîntemeiate, deoarece membri ai comisiei sunt experții judiciari psihiatri, iar careva date cu referire la faptul, că starea psihologică a expertizatului Goraș Alexandr nemijlocit pînă la comiterea crimei și la momentul comiterii crimei a fost obiect al cercetărilor expertului judiciar-psiholog licențiat, nu sunt. Aceste circumstanțe, în opinia apelantului, invocă imposibilitatea dării unor concluzii cu referire la starea de afect, manifestată la inculpat.

Apelantul mai menționează, că în cazul omorului săvârșit în stare de afect survenită în mod subit, această stare este provocată de *acte de violență sau de insulte grave ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei*. Însă, nici în cadrul urmăririi penale și nici în ședința de judecată nu au fost prezentate careva probe obiective privind comiterea de către victima Digolari Valeriu în privința lui Goraș Alexandr a unor acțiuni ilegale, care ar condiționa apariția la acesta a stării de afect survenită în mod subit.

Concluziile instanței de fond în temeiul declarațiilor lui Goraș Alexandr, precum că victima Digolari Valeriu l-a insultat grav, sunt declarative, în fapt, nici martorii oculari nu vorbesc despre acest lucru. Apelantul consideră, că aceasta este o încercare a inculpatului de a evita răspunderea pentru o crimă mai gravă, ce rezultă, chiar și din

declarațiile contradictorii ale acestuia, care a indicat că, în general, nu ține minte ce anume s-a întâmplat între el și Digolari Valeriu, dar pe de altă parte ține minte faptul, că a fost grav insultat de către acesta.

Apelantul a menționat, că acțiunile inculpatului pe acest capăt al învinuirii nu pot fi apreciate altfel decât omor intenționat săvârșit cu o deosebită cruzime.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Curții de Apel Bălți din 28.10.2015, a fost respins apelul declarat, fiind menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajungând la o concluzie corectă, că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 146 Cod penal, omorul săvârșit în stare de afect survenită în mod subit, provocată de acte ilegale sau imorale ale victimei a fost demonstrată.

În acest sens instanța de apel a conchis, că în urma analizei probelor cercetate și verificate în speță, s-a constatat că instanța de fond corect a reținut ca dovedite faptele inculpatului, atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective al infracțiunii prevăzute de art. 146 Cod penal și corect a reîncadrat faptele comise de inculpat.

De asemenea instanța de apel a indicat, că analizând și apreciind probele în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, a ajuns la concluzia că în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă de către organul de urmărire penală privind comiterea de către inculpat a infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal și art. 188 alin. (1) Cod penal, iar prima instanță corect a stabilit în acțiunile lui Goraș Alexandr prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 146 Cod penal.

Instanța de apel a considerat necesar de a menține soluția primei instanțe privind constatarea existenței stării de afect a inculpatului la comiterea infracțiunii, acest fapt fiind confirmat, în opinia instanței, prin concluzia psihologului Bucșa Viorica, expus în raportul de expertiză psihiatrică, precum și în declarațiile acesteia din cadrul ședinței de judecată.

Instanța de apel a menționat că, deși din conținutul legii penale starea de afect este lăsată spre apreciere instanței de judecată, însă stabilind această stare în cazul lui Goraș Alexandru în noaptea de 22.10.2011, instanța de apel a ținut cont de concluziile psihologului, deoarece acestea sunt o probă suplimentară în confirmarea acestei stări, coroborată cu comportamentul victimei și apariția ei lângă gospodăria lui Vatamaniuc, anume în perioada de conflict a lui Goraș Alexandr cu primarul din sat.

Instanța de apel, menținând reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 146 Cod penal, a luat în considerație relațiile apărute între inculpat și victimă, existența diagnozei de "Tulburare de personalitate" la inculpat, stabilită în ședința de judecată prin raportul de expertiză, precum și de *comportamentul victimei și anume cuvintele necenzurate și apelurile sectoristului lăsate fără răspuns de Digolari Valeriu în prezența lui Goraș Alexandr.*

Instanța de apel a menționat, că anume aceste circumstanțe stabilite în ședință de judecată, au și dus la cumularea unor emoții negative la inculpatul Goraș Alexandr, care au trecut în acțiuni violente, necontrolate și haotice.

Instanța de apel a reținut că din conținutul apelului depus de acuzatorul de stat, în genere, nu este clar care sunt încălcările primei instanțe și care circumstanțe n-au fost luate în considerație. Unul din argumentele indicate în apel, se referă la agravantele infracțiunii de omor cum este comiterea omorului intenționat cu o deosebită cruzime, acuzatorul făcând trimitere la vătămrile corporale ale victimei, însă, în opinia instanței de apel, invocând aceste circumstanțe, acuzatorul de stat nu a ținut cont de faptul că și în prezența unor circumstanțe agravante prevăzute la art. 145 alin. (2) Cod penal, calificarea se va face în acord cu regula prevăzută la art. 117 lit. a) Cod penal și răspunderea se va aplica numai conform art. 146 Cod penal.

Instanța de apel de asemenea a conchis, că urmează a fi respins și argumentul acuzatorului referitor la efectuarea expertizei de către psihiatri, dar nu de psihologi, deoarece atât din conținutul raportului de expertiză, cât și din declarațiile psihologului V. Bucșa s-a stabilit cu certitudine analiza stării inculpatului inclusiv și de un psiholog.

Instanța de apel a statuat, că în rest argumentele apelului se atribuie la circumstanțele cauzei și aprecierea probelor acumulate de organul de urmărire penală, care au fost apreciate de prima instanță și acceptate de inculpat în prima instanță și cea de apel, fără a se face referire la acele probe care resping soluția primei instanțe, acestea fiind reținute în totalitate, în sensul învinuirii soluția fiind contrară doar în partea stării inculpatului.

Referitor la starea de ebrietate indicată în învinuirea adusă inculpatului, instanța de apel a apreciat-o ca fiind una formală și declarativă, deoarece din materialele cauzei acumulate la faza de urmărire penală, în prima instanță cât și cea de apel, acuzatorul de stat n-a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă întru confirmarea acestei stări a inculpatului la momentul comiterii infracțiunii.

La fel, instanța de apel a conchis, că susține soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului și de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (1) Cod penal.

Tîlhăria constituie o infracțiune cu grad sporit de pericol social, caracterizată prin aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătatea persoanei agresate în cadrul sustragerii averii.

Dat fiind faptul, că scopul principal al tîlhăriei este sustragerea bunurilor altei persoane, obiectul material principal al infracțiunii în primul rînd este reprezentat de bunul sau bunurile pe care autorul vrea să le sustragă.

Din conținutul normei penale sus-menționate această categorie de infracțiune se caracterizează prin declanșarea unui atac anume în scopul sustragerii bunurilor altei persoane.

Astfel, instanța de apel a conchis, că în cadrul examinării cauzei penale s-a stabilit cu certitudine apariția conflictului dintre Goraș Alexandr și Digolari Valeriu, la fel s-a stabilit în cadrul ședinței și aplicarea loviturilor din partea lui Goraș Alexandr,

însă nici cum în cadrul ședinței nu s-a stabilit, că scopul atacului a fost sustragerea bunurilor ce aparțin lui Digolari Valeriu. În atare situație, instanța de apel a considerat, legală și întemeiată concluzia primei instanțe privind achitarea lui Goraș Alexandr, cu atât mai mult că nici una din probele acuzării nu sunt pertinente, concludente și utile pentru a dovedi învinuirea adusă.

Instanța de apel a menționat că din conținutul apelului depus de acuzatorul de stat a stabilit, că în confirmarea învinuirii aduse lui Goraș Alexandr pe episodul de tâlhărie, au fost prezentate în calitate de probe descifrările convorbirilor telefonice prin care se confirmă apelurile efectuate cu telefonul ce aparținea lui Digolari Valeriu, în diferite perioade de timp, dar cu o altă cartelă SIM. La fel, sunt aduse informațiile privind intrarea și ieșirea lui Negru Vadim de pe teritoriul țării, declarațiile lui Negru Vadim, precum și procesul-verbal de examinare a obiectului.

Suplimentar, instanța de apel a menționat, că în acțiunile lui Goraș Alexandr lipsesc elementele infracțiunii de tâlhărie, fapt confirmat și prin locul depistării telefonului mobil, acesta fiind aruncat în momentul ieșirii de sub control al conștiinței inculpatului.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de categoria pedepsei prevăzute de legea penală, de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a menține soluția primei instanțe.

Referitor la aplicarea art. 90 Cod penal, instanța de apel a considerat posibil a fi menținută, deoarece pe parcursul examinării cauzei penale, inculpatul a avut un comportament decent și responsabil, care confirma posibilitatea corectării lui fără a executa real pedeapsa închisorii, întrunind toate condițiile prevăzute de acest articol, această suspendare constituind și o satisfacție echitabilă pentru termenul de examinare a cauzei.

Instanța de apel a conchis că, urmează a fi susținută soluția primei instanțe și în privința acțiunii civile, care a fost lăsată pentru soluționare în ordine civilă, deoarece din materialele cauzei se stabilește doar recunoașterea lui Digolari Maria Pavel în calitate de parte civilă (f. d. 63 Vol. I), precum și recunoașterea lui Racoviță Ion în calitate de reprezentant al părții civile (f. d. 66 Vol. I), însă nici la organul de urmărire penală și nici în cadrul primei instanțe, nu a fost înaintată acțiune civilă în modul prevăzut de art. 221 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a considerat legală soluția primei instanțe privind acordarea dreptului părții civile de a înainta acțiune civilă în instanța civilă, unde pot fi descrise pretențiile față de Goraș Alexandr și stabilită care este mărimea acestor pretenții și din ce constau ele.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 17.12.2015 procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului ordinar declarat, procurorul invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, drept temei pentru declararea recursului, a

indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, menționînd:

- în partea învinuirii lui Goraș Alexandr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, instanțele judecătorești nemotivat au ajuns la concluzia că omorul lui Digolari Valeriu a avut loc în stare de afect;

- nici în cadrul urmăririi penale și nici în ședința de judecată nu au fost prezentate careva probe obiective privind comiterea de către victima Digolari Valeriu în privința lui Goraș Alexandr a unor acțiuni ilegale, care ar condiționa apariția la acesta a stării de afect survenită în mod subit;

- concluziile instanțelor judecătorești, în temeiul declarațiilor lui Goraș Alexandr, precum că victima Digolari Valeriu l-a insultat grav, sunt declarative. Din contra, martorii oculari au declarat că victima Digolari Valeriu era într-o stare de ebrietate avansată și nici nu puteau desluși cuvintele care erau rostite către de acesta;

- în declarațiile inițiale ale martorilor oculari Boboc Adrian (f.d. 73,74 Vol. I), Vodovoi Adrian (f.d.69,70 Vol. I) și Vatamaniuc Ivan (f.d.71,72 Vol. I) date la urmărirea penală, precum și verificarea declarațiilor acestor martori la locul infracțiunii, pe care acuzarea le-a solicitat să fie apreciate drept veridice, cu lux de amănunte sunt descrise circumstanțele comiterii omorului intenționat cu deosebită cruzime al victimei și comiterea tâlhăriei de către inculpat;

- declarațiile depuse de către acești martori în instanța de fond și de apel au fost modificate, cu motivarea că inițial declarațiile au fost depuse sub presiunea colaboratorilor de poliție, însă în acest sens careva plîngeri către organele competente nu au fost depuse;

- după săvârșirea infracțiunii inculpatul și-a continuat distracția împreună cu prietenii martori, deplasîndu-se și în or. Glodeni;

- potrivit raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 21 s 2013, concluziile psihologului sunt nemotivate, deoarece acesta nu conține date cu privire la faptul, că starea psihologică a expertizatului Goraș Alexandr nemijlocit pînă la comitera crimei și la momentul comiterii crimei a constituit obiect al cercetărilor expertului judiciar-psiholog licențiat. Aceste circumstanțe fac imposibilă formularea unor concluzii cu referire la starea de afect, manifestată la inculpat;

- referitor la episodul de tâlhărie, instanțele de fond și apel, nu au făcut o analiză a contradicțiilor dintre declarațiile martorilor pentru a stabili care anume din ele urmează de a fi apreciate critic și care au forță probantă pentru cauza penală;

- sunt suficiente temeieri de a pune la baza învinuirii formulate lui Goraș Alexandr anume declarațiile martorilor Vodovoi Octavian, Boboc Adrian și Vatamaniuc Ivan date la urmărirea penală, deoarece aceste declarații au fost date de bună voie, fără careva presiuni din partea organului de urmărire penală, fapt confirmat prin acțiunile procesuale înfăptuite: verificarea declarațiilor la locul infracțiunii a martorului Vodovoi Octavian, prin care confirmă faptul maltratării părții vătămate Digolari Valeriu de către Goraș Alexandr (f. d. 70 Vol. I), verificarea declarațiilor la locul

infracțiunii a martorului Vatamaniuc Ivan, prin care se confirmă faptul maltratării părții vătămate Digolari Valeriu de către Goraș Alexandr, precum și faptul sustragerii de către acesta de la partea vătămată a telefonului mobil (f. d. 72 Vol. I) și verificarea declarațiilor la locul infracțiunii a martorului Boboc Adrian, prin care se confirmă faptul maltratării părții vătămate Digolari Valeriu de către Goraș Alexandr, precum și faptul sustragerii de către acesta de la partea vătămată a telefonului mobil (f. d. 74 Vol. I). Acțiunile procesuale nominalizate au fost înregistrate video, iar vizualizarea suportului electronic în cadrul ședinței de judecată, confirmă poziția acuzării și temeiuri de a pune la baza învinuirii formulate declarațiile martorilor nominalizați la urmărirea penală nu sunt, deoarece careva obiecții asupra acestora din partea participanților n-au parvenit;

- analiza declarațiilor martorilor oculari Vodovoi Octavian, Vatamaniuc Ivan și Boboc Adrian prin prisma inclusiv a descifrărilor telefonice, făcută de către instanțele de fond, este considerată de către procuror incorectă, deoarece faptele incriminate inculpatului au început cu ora 21:30, adică după ora când au avut loc ultimele discuții ale victimei la telefonul său mobil;

- la baza învinuirii formulate lui Goraș Alexandr urmează a fi luate declarațiile date de către martorul Negru Vadim la urmărirea penală, care la data de 03.03.2012, imediat după ce telefonul mobil a victimei Digolari Valeriu a fost depistat la domiciliul său, a declarat, că telefonul mobil ce aparținea victimei, i-a fost lăsat de către inculpat în automobil după incidentul cu Digolari V., iar declarațiile ulterioare ale acestuia precum că a găsit telefonul în câmp și inițial a depus alte declarații, deoarece a fost presat de către colaboratorii de poliție, urmează a fi apreciate critic, deoarece nu coroborează cu alte probe, inclusiv cu hotărârea procuraturii mun. Bălți din 12.04.2012, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale în baza materialelor privind pretinsele acțiuni de determinare de către colaboratorii de poliție CP Bălți a martorului Negru Vadim de a face declarații mincinoase, pe motivul lipsei faptului infracțiunii;

- instanțele judecătorești nu au luat în considerație faptul, că martorii principali în cauza penală Negru Vadim, Boboc Adrian, Vodovoi Adrian și Vatamaniuc Ivan sunt cunoscuți și prieteni cu inculpatul Goraș Alexandr și prin diferite modalități au încercat să-i amelioreze situația în prezenta cauză penală întru evitarea răspunderii, chiar și la ședințele instanței de apel, martorii respectivi au venit împreună cu inculpatul cu un automobil.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocatul Coban Igor în numele lui Goraș Alexandr a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit conținutului recursului declarat, procurorul invocă temei de drept prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Reieșind din aceste prevederi legale, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

De asemenea Colegiul penal subliniază, că decizia instanței de apel, conform prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeuriile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „ Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „ ... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeuriile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

Luînd în considerație prevederile legale expuse supra, Colegiul penal constată, că instanța de apel a pronunțat prematur decizia privind menținerea sentinței primei instanțe fără modificări, potrivit căreia acțiunile inculpatului Goraș Alexandr au fost reîncadrate de la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal în cele ale art. 146 Cod penal și acesta a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 188 alin. (1) Cod penal.

În acest sens Colegiul penal a stabilit, că la examinarea cauzei instanța de apel nu a analizat probele prezentate de către acuzare sub toate aspectele, nu le-a apreciat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nu și-a motivat soluția pronunțată.

Colegiul penal de asemenea constată, contrar prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel nu a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, nu a argumentat detaliat admiterea sau respingerea probelor, ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului.

8.1. Cu referire la condamnarea inculpatului în baza art. 146 Cod penal

8.1.1. După cum rezultă din sentință, *Goraș Alexandr* a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 146 Cod penal, fapta sa fiind reîncadrată de la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal. La pronunțarea sentinței de către prima instanță nu a fost descrisă fapta criminală și n-a fost indicată încadrarea juridică a faptei conform semnelor infracțiunii pentru care a fost condamnat inculpatul.

Colegiul penal menționează că, deși instanța de apel a menținut sentința primei instanțe de condamnare a lui Goraș A. în baza art. 146 Cod penal, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, la fel ca și prima instanță, nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului, modul săvârșirii ei, a formei și gradului de vinovăție, motivelor și consecințelor infracțiunii, care au determinat calificarea faptei săvârșite conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii prevăzute de art. 146 Cod penal.

Colegiul constată, că în acest sens instanța de apel a ignorat practica judiciară constantă și anume prevederile pct. 22.2 a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 cu modificările din 24 decembrie 2010 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în odine de apel*”, care stipulează că în partea descriptivă decizia trebuie să corespundă tuturor cerințelor prevăzute de art. 394 Codului de procedură penală, potrivit căreia instanța de apel era obligată în partea descriptivă a hotărîrii de condamnare să descrie fapta criminală, considerată ca fiind dovedită.

Mai mult decît atît, prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Din analiza deciziei instanței de apel, Colegiul penal a stabilit, că o asemenea coroborare nu există, nu a fost indicată fapta constatată de către instanța de apel care ar conține semnele infracțiunii prevăzute de art. 146 Cod penal, ci a fost reprodusă învinuirea formulată în rechizitoriu în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

Nerespectarea cerințelor stipulate de prevederile art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit practicii judiciare constante, jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, constituie o eroare judiciară prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, hotărîrea pronunțată fiind nemotivată.

8.1.2. În contextul soluției de reîncadrare juridică a acțiunilor inculpatului de la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la art. 146 Cod penal, Colegiul penal consideră necesar de a atrage atenția asupra prevederilor legale și practicii judiciare constante în ce privește latura obiectivă și subiectivă ale infracțiunii prevăzute de art. 146 Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 146 Cod penal se sancționează omorul săvârșit în stare de afect survenită în mod subit, provocată de acte de violență sau de insulte grave ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei.

Astfel, latura obiectivă a omorului săvârșit în stare de afect are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, exprimată în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) circumstanțele săvârșirii infracțiunii: starea de afect este provocată de acte de violență sau de insulte grave ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei.

În contextul laturii obiective, este oportun a fi investigate și *cauzele apariției stării de afect*, printre care legiuitorul numește următoarele acte ilegale sau imorale ale victimei: a) acte de violență; b) insulte grave; c) alte acte ilegale; d) alte acte imorale.

Această listă are un caracter exhaustiv, fiind expres stipulate în dispoziția art. 146 Cod penal. Nici o altă cauză (de exemplu, situația psihotraumată de durată) nu poate fi privită drept cauză a apariției stării de afect în contextul infracțiunii prevăzute la art. 146 Cod penal.

Prin „acte de violență” trebuie de înțeles cauzarea unei alte persoane, intenționat și ilegal, a unui prejudiciu fizic, contrar voinței acestei persoane sau în pofida voinței acesteia. După gradul de intensitate, actele de violență pot evolua de la violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei până la omorul intenționat.

Cerința obligatorie este ca actele de violență să aibă un caracter ilegal. În contextul infracțiunii prevăzute la art. 146 Cod penal, nu se au în vedere actele de violență legale (de exemplu,, aplicate în legătură cu legitima apărare, reținerea infractorului, starea de extremă necesitate etc).

Prin „insulte grave” se au în vedere cuvintele sau faptele injurioase (presupunând înjosirea cu intenție sau din imprudență a onoarei și demnității sub aspectul afectării sentimentelor naționale, religioase, sexuale, de rudenie etc), care depășesc un anumit prag de gravitate. În general, insultele pot adopta forme dintre cele mai variate, iar catalogarea insultelor ca fiind grave este estimativă. Această catalogare se face în funcție de circumstanțele concrete ale cazului, care, privite cumulativ, pot ajuta la determinarea gravității insultelor. Numai după analiza tuturor acestor circumstanțe se va putea răspunde la întrebarea dacă făptuitorul a perceput ca fiind grave insultele proferate în adresa lui.

Prin „alte acte ilegale” se înțeleg faptele (acțiunile sau inacțiunile) interzise de normele de drept (inclusiv de normele penale), altele decât actele de violență și insultele grave, săvârșite cu intenție sau din imprudență, pe calea acțiunii sau a inacțiunii.

Prin „alte acte imorale” se înțelege faptele (acțiunile sau inacțiunile) care contravin normelor morale dominante la moment în societate (de exemplu, trădarea, infidelitatea, înșelarea, încălcarea unui jurământ etc).

Având în vedere cele expuse supra, Colegiul penal atestă că instanțele de fond au omis să indice care acțiuni ale victimei au provocat starea de afect a inculpatului, deoarece simpla indicare a faptului adresării de către victimă către inculpat cu presupuse cuvinte injurioase, reieșind din practica judiciară constantă, expusă supra, nu este suficientă.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanța de apel urma să dea în acest sens apreciere declarațiilor contradictorii ale martorilor Vodovoi Octavian, Vatamaniuc Ivan și Boboc Adrian, care declară că victima era în stare de ebrietate avansată, nefiind clar ce spune, dar totodată aceștea au reușit să deslușească cum victima l-a insultat pe inculpat. Instanța de apel urma să se expună și asupra faptului că declarațiile inculpatului la acest capitol de asemenea sunt contradictorii, deoarece acesta susține că a fost insultat de către victimă, dar totodată nu ține minte ce s-a întâmplat la data comiterii faptei.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel nu s-a expus explicit asupra faptului care dintre cauzele expres și exhaustiv prevăzute de art. 146 Cod penal prevăd, că inacțiunea victimei de a răspunde la apelurile polițistului de sector, care a fost constatată de către instanțele de fond, este o cauză care a provocat starea de afect la inculpat. Or, în opinia instanței de recurs, aceasta nu poate fi tratată nici ca fiind acte de violență sau de insulte grave și nici ca alte acte ilegale, sau imorale.

Colegiul penal subliniază, că potrivit practicii judiciare constante latura subiectivă a omorului săvârșit în stare de afect se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă sau indirectă. Motivele infracțiunii pot fi diferite, exprimându-se de cele mai multe ori în răzbunare sau gelozie.

Instanța de recurs menționează că este incontestabil faptul, că cel mai important semn al laturii subiective a infracțiunii examinate este starea de afect. Caracterizând starea emoțională a făptuitorului, acest semn trebuie stabilit și probat în mod obligatoriu.

Noțiunea de stare de afect, utilizată în dispoziția art. 146 Cod penal, are aceeași semnificație ca și noțiunea de afect fiziologic, consacrată în psihologie și psihiatrie.

Noțiunea „stare de afect” este în același timp atât o noțiune psihologică, cât și o noțiune juridică. În sensul art. 146 Cod penal, prin „stare de afect” se înțelege starea psihică ce se caracterizează printr-o emoție intensă, de scurtă durată (de la câteva secunde până la câteva minute), legată de activitatea instinctivă și de reflexele necondiționate. Totodată starea de afect exprimă atitudinea subiectului infracțiunii nu

în raport cu faptul săvârșirii de către el a infracțiunii, dar în raport cu comportamentul victimei, manifestat înainte de începerea infracțiunii.

În alt context, omorul se consideră săvârșit în stare de afect numai dacă atât starea de afect, cât și intenția de a săvârși omorul au survenit în mod subit. Termenul „*subit*” înseamnă: 1) care se petrece într-un timp foarte scurt și 2) pe neașteptate. De aici rezultă că expresia „survenită în mod subit”, utilizată în dispoziția art. 146 Cod penal, presupune că nu este obligatoriu să lipsească sau să fie foarte mică distanța în timp între cauza de apariție a stării de afect și omorul săvârșit în stare de afect. Uneori, această distanță în timp poate fi mai mare.

Colegiul penal menționează că este esențial ca intenția de a lipsi de viață victima să apară în mod subit în starea de afect, provocată de actele ilegale sau imorale ale victimei. Dacă intenția de a lipsi de viață victima, survenită în mod subit în starea de afect, a fost realizată nu imediat, dar după scurgerea unui anumit interval de timp, după ce starea de afect se consumase, nu vom mai fi în prezența omorului săvârșit în stare de afect. Altfel spus, intenția de a comite omorul săvârșit în stare de afect, fiind o intenție afectizată, apare și se realizează pe durata aflării făptuitorului în starea de afect. Numai în aceste condiții poate fi aplicată răspunderea în baza art. 146 Cod penal.

Colegiul penal constată, că instanța de apel n-a făcut o analiză minuțioasă a probelor prezentate de către apărare prin prisma practicii judiciare constante expuse supra pentru a stabili existența unor momente esențiale ce ar constata existența în acțiunile inculpatului Goraș A. a semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 146 Cod penal, limitându-se la susținerea concluziilor făcute de către martorul Bucșa Viorica, specialist psiholog, precum că inculpatul avea conștiința îngustată prin acțiunile imorale ale victimei.

Colegiul penal constată, că instanța de apel a lăsat fără răspuns argumentele acuzatorului expuse în apel, care a menționat, că specialistul Bucșa V. nu are calitatea de expert și că concluziile acesteia nu au careva valoare probantă.

În acest sens Colegiul penal constată, că în argumentarea constatării acționării inculpatului în stare de afect, instanța de apel s-a bazat și pe declarațiile specialistului Bucșa Viorica, indicînd în decizie inclusiv și calitatea acesteia de expert (V. 4, f. d. 57), însă nu s-a expus asupra faptului, că potrivit răspunsului Directorului general IMSP SCP nr. 807 din 24.04.2013, Bucșa Viorica a luat parte la examinarea psihologică a inculpatului în timpul aflării lui la expertiza psihiatrico-legală în calitate de specialist, însă nu a fost membru al comisiei de expertiză psihiatrico-legală (Raportul nr. 21s-2013), aceasta nefiind psiholog atestat în domeniul expertizei judiciare (V. 3, f. d. 73), iar raportul de expertiză n-a fost semnat de către aceasta.

Astfel, Colegiul penal statuează asupra temeiniciei motivelor invocate de procuror precum că în raportul de expertiză nr. 21s-2013, starea psihologică a expertizatului Goraș Alexandr, nemijlocit pînă la comiterea infracțiunii și în momentul comiterii acesteia, nu a fost obiect de cercetare a expertului judiciar psiholog licențiat. Aceste circumstanțe avînd ca consecință imposibilitatea dării unor concluzii cu referire la starea de afect presupus manifestată de inculpat.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nu a constatat nici de fapt, nici de drept comiterea de către inculpat a omorului lui Digolari V. în stare de afect.

8.2. Referitor la episodul de învinuire a inculpatului în baza art. 188 alin. (1) Cod penal

La acest capitol Colegiul penal constată, că instanța de apel n-a oferit răspuns la argumentele acuzatorului de stat indicate în apelul acestuia.

Instanța de recurs atestă, că instanța de apel, în condiția existenței unor divergențe esențiale în declarațiile martorilor oculari ai conflictului, care a avut loc între inculpat și victimă, face doar o simplă referire la declarațiile martorilor Vodovoi Octavian, Boboc Adrian și Vatamaniuc Ivan, depuse de către aceștia la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești, fără a face o analiză a acestor declarații, a constata divergențele dintre acestea și fără a aprecia care dintre ele urmează a fi apreciate critic și care urmează a fi considerate veridice.

Astfel, Colegiul penal constată că în consecință instanța de apel a formulat o concluzie *nemotivată* potrivit căreia, din conținutul declarațiilor martorilor menționați supra, nu s-a stabilit că după începerea conflictului dintre inculpat și victimă telefonul mobil s-a aflat la Goraș A. și nu la victima Digolari V.

Aceeași situație, în opinia Colegiului penal, a fost repetată de către instanța de apel și în cazul declarațiilor martorului Negru Vadim, care la faza urmăririi penale a declarat că telefonul mobil al victimei i l-a lăsat în automobil inculpatul, iar apoi și-a modificat declarațiile, indicând că telefonul mobil l-a găsit pe câmp. Totodată, ca motivare a modificării declarațiilor acesta a indicat, că inițial a fost supus presiunilor colaboratorilor de poliție, de aceea ulterior a depus declarații veridice. În acest sens, instanța de apel la fel a omis să se expună asupra faptului care din declarațiile depuse urmau a fi apreciate drept veridice și care nu.

În același context, Colegiul penal consideră că nu a fost dat răspuns de către instanța de apel la argumentele procurorului privind aprecierea incorectă de către instanțe a rezultatelor descifrărilor convorbirilor telefonice de pe telefonul mobil al victimei, deoarece convorbirile telefonice de pe acesta s-au finisat după orele 21:30, perioadă de timp în care inculpatului i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunilor, acest fapt fiind confirmat și prin declarațiile martorului Belinschii Constantin, cu care victima a discutat pînă la conflictul apărut cu inculpatul.

8.3. Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecînd cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recursuri, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci se constată temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2015, cu dispunerea

rejudicării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra tuturor motivelor indicate de către participanții la proces, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui **Goraș Alexandr Gheorghii** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 08 iulie 2016.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru